

[Inger Merete Nordentoft.]

og for den sidste Klasse, hvori der er Haandarbejde, i Eksamensmellemskolen, drejer det sig om 2 Mærker. Jeg vilde derfor være glad, hvis Handelsministerens Ord maa forstaas som et konkret Løfte om en Forbedring af Tildelingen.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har stillet følgende Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart:

Hvor stor er den Overpris, der tages paa Kul og Olie for dermed at nedsætte Prisen paa Koks?

Boeck-Hansen: Naar jeg har stillet dette Spørgsmaal til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, er det, fordi man mener, at der er en Overpris paa Kul og Olie, ved hvis Hjælp Prisen paa Koks nedsættes. Det er altsaa noget, der svarer til den bestaaende Ordning, hvorefter man sætter Prisen paa Franskrød op for at faa billigere Rugbrød. Dette sidste er sket ved en Lov, men i det af mig nævnte Tilfælde er det sket rent administrativt, utvivlsomt fordi den højtærede Minister hævder ligesom de tidligere Ministre for Handel, Industri og Søfart, at den Bemyndigelseslov, som hidtil har været gældende, og som i nogen Grad er fornyet, dækker Ministeren, saaledes at der ikke behøves nogen særlig Lov til denne, ja, man kan vel kalde det indirekte Skat, der er lagt paa Kul og Olie.

Det kedelige ved det er imidlertid, at man ikke rigtig ved, hvor meget der i Virkeligheden lægges paa, og det er det, jeg gerne vil vide. Jeg tror ogsaa, det har den største Interesse at faa det at vide, for saadanne, om jeg saa maa sige, hemmelighedsfulde Skatter skulde det dog ikke være helt rigtigt at have.

En saadan Ordning med Prisfordeling, kan man vel kalde det, er naturligvis til stor Glæde for dem, der kan købe Koks, selv om det ikke er store Kvantaler Koks, man kan købe, men der er ogsaa nogen, der ikke kan købe Koks og er henvist til at købe indlandsk Brændsel, som rent varmemæssigt set er betydeligt dyrere, selv om Staten giver et lille Tilskud. Det kunde maaske derfor tænkes, at man lige saa godt skulde have lettet disse Priser som Kokspriserne. Man maa imidlertid ikke glemme, at en saadan Forøgelse af Kul- og Oliepriserne ikke kan undgaa at indvirke paa Produktionsprisen, saadan at denne bliver større. Dette har Be-

tydning ikke mindst for Bygningsmaterialerne. Til Bygningsmaterialer bruges jo mange Kul, og Boliger er i Forvejen dyre nok at bygge. Gas og Elektricitet bliver ogsaa dyrere, og saa ryger noget af Glæden over de billigere Koks, naar man skal give mere for Gassen og Elektriciteten.

Jeg kan ikke se andet, end at det maa have den største Betydning for hele Befolkningen at faa klarlagt dette Forhold, og derfor har jeg stillet mit Spørgsmaal til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart. Naar jeg bruger denne lange Titel, er det, fordi jeg vil understrege, at ogsaa Industrien har en Mand, der vaager over dens Ve og Vel. Det kan man undertiden være tilbøjelig til at glemme, og derfor vil jeg gerne opfriske det i Erindringen. Men, som sagt, jeg tror, at det vil have den største Interesse for Befolkningen at faa en Redegørelse af den højtærede Minister, i hvert Tilfælde vil jeg være taknemmelig for en saadan, og saa kan jeg blot haabe paa, at der kommer en bedre Ordning i Fremtiden.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): I Anledning af det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen her har stillet, kan jeg oplyse, at Priserne paa Kul og Koks fastsættes af den særlige Udligningskasse, der blev oprettet i 1940 for at udligne de Fragtforskelle, der kunde gøre sig gældende. Siden Sommeren 1947 har der gennemgaaende været betalt 45—50 Kr. i Tilskud pr. t til Koks. Dette Beløb er afholdt af en Merpris paa Kul paa 10—15 Kr. pr. t samt af en Afgift paa Brændselolie. Denne Afgift paa Olie har været forskellig for de forskellige Oliesorter. Hvis vi tager fuel-Olie, har Afgiften andraget 13 Kr. pr. t, og paa Diesel- og Gasolie har den andraget 41 Kr. pr. t. Denne Ordning har man under de skiftende Handelsministre, de skiftende Regeringer, ment at maatte opretholde for, som det ærede Medlem sagde, at kunne holde Koksprisen fast.

Jeg kan dog oplyse, at det ikke alene er gennem disse Afgifter, om man vil kalde det saadan, paa Kul og paa Olie, at man har faaet Pengene ind. En Del af Beløbet har Udligningskassen selv afholdt og derved paadraget sig en Gældsforpligtelse paa saa stort et Beløb som 40 Mill. Kr., for hvilken Staten har paataget sig Garantien. Det vil altsaa sige, at hvis man skulde kalde dette Skat, som det ærede Medlem gjorde det — om det er en Skat, eller det ikke er en Skat er et Definitionsspørgsmaal —, er det i hvert Fald en Skat, der ikke har givet Staten